

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΓΧΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΑΡΤΕΙΑ ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ
Παρά τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ ἔναντι τοῦ Κήπου.

ΕΚΑΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν του! ὑπὸ Δ*
Περὶ τοῦ πεδίου τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης, ὑπὸ
Ν. Πετρή.
Ὁ θάνατος τοῦ Κάλχαντος, (ἀρχαία παράδοσις).
(Κατὰ Μετάφρασιν τῆς κ. Α. Μ. Δ. Edward Bulwer
Lytton.
ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.
ΠΟΙΗΣΙΣ: Ἡ μετανοιωμένη ἀμαρτωλὴ, ὑπὸ
Γ. Μαρτυροῦ.
ΕΞΗΡΠΑΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΙΣ: Ἡ Ραούλ Βαρλέν. (Με-
τάφρασις). Ἄλ.
Ὁ μῦθος τῶν σιδηροδρόμων ἢ ἡ καταχθόνιος
ἀμαξοστοιχία.
ΑΝΑΛΕΚΤΑ.
Ἡ βρομηχανία τῶν γραφίδων, ὑπὸ Ν. Σωρο-
κιάδου.
Ἐν τῷ ΔΕΛΤΙῳ. Ἡμερολόγιον. — Ἑορταὶ τῆς
Ἑβδομάδος. — Μικρὰ εἰδήσεις. — Ἰδιαιτέρως γράμματα.
— Νέα βιβλία. — Ἀγγελία.
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ. Μαργαρίτα τῆς Καρ Em. de
Girardin.

ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΤΟΥ!

Δίς ἢ τρίς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας
ανεγράφη ἐν ταῖς ἐφημερίαις τὸ φοβερὸν
τῆς ἀδελφοκτονίας ἐγκλήμα, ἐν μυριάσι δὲ
καρδιῶν ἐκάστη τῶν λέξεων τῆς ἀπαι-
σίας ταύτης ἀναγγελίας παρήγαγεν ἄλγος,
τὸ ὅποιον οὐδὲ νὰ φαντασθῆ δύναται ὁ
ἄνθρωπος, εἰς ὃν ὁ Θεὸς δὲν ἐπέτρεψε νὰ
αἰσθανθῆ τῆς ἀδελφότητος τὴν στοργήν.

Δίς ἢ τρίς ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ
διαστήματος ἀνηγγέλθη ὅτι τὴν ἀδελφὴν
του ἐφόνευσεν ἀδελφός, ἡ δὲ κατηραμένη
μάχαιρα, ἥτις ἐνεπήγη εἰς τὰ στήθη ἀγνώ-
στου κόρης μετὰ τὴν δυνάμειν, εἶχε κατ-
ενεχθῆ ὑπὸ τῆς μισαρᾶς τοῦ ἀδελφοῦ χει-
ρός, ὥστε, ἀφοῦ ἀπῆκε κελίην ἀπνου,
ἐπλήρωσε καὶ τὴν ἄλλαν συμπαθεῖς καρ-
δίας...

Καὶ ἔλεγον ἐν φρίκῃ μετὰ τὴν ἀνά-
γνωσιν.

— Ἀπαίσιον! Ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν
του!

— Τὸ θηριον! Καὶ ἡ αἰτία;

— Δὲν λέγουν.

Ἐπειτα ἤρχιζον τὰ σχόλια. Διότι εἶνε
ἀδύνατον νὰ μὴ ζητησῆ τις τὴν αἰτίαν
συμβάντος τὴν φρικώδους ἀφοῦ δὲ εἴβη
μῖαν, ἀνακριθῆ συνήθως, οἰκοδομῆ ἐπ' αὐ-
τῆς πυραμίδα σκέψεων, ἣν ἐπιστέφει διὰ
συμπεράσματος, τοῦ ὁποίου τὴν ὀρθότητα
οὐδενὶ ἐπιτρέπει ν' ἀμφισβητήσῃ:

— Διὰ νὰ τὴν φονεύσῃ... θὰ εἶχε δι-
καιον βεβαίως.

Ἄλλοι, ὀλιγώτερον σκληροὶ καὶ πλειό-
τερον λογικοὶ, ἀκούονται ψιθυρίζοντες:

— Τίς οἶδεν... ἴσως εἶχε δικαίον...
ἢ προσθέτουσι: Πτωχὴ κόρη!

Ἐπάρχουσιν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωποι οὐδὲν
λέγοντες ἀλλὰ βυθίζοντες εἰς βαθείας σκέ-

ψεις καὶ κινούντες μόνον μετὰ θλίψεως τὴν
κεφαλήν.

Εἰς τούτων μοὶ διηγήθη δύο ἱστορίας
ἀδελφοκτονιῶν τὴν διαφόρους, ἀλλὰ καὶ
τὴν ἀλγεῖναι, ὥστε ἔκτοτε, ἀκούων τι
περὶ τοῦ ἀγρίου ἐγκλήματος καὶ προκαλού-
μενος νὰ ἐκφέρω καὶ ἐγὼ γνώμην τινὰ με-
ταξὺ τῶν τῶσαν ἄλλων, αἰτινὴς διασταυ-
ροῦνται, προτιμῶ νὰ σιωπήσω.

Δὲν θέλω νὰ τὰς διηγηθῶ ἔκτενως ἀρ-
κούντως ἐθλίβην ἐγὼ, ἀκροώμενος τῶν πε-
ριπετειῶν τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου Κ**, ὅστις
ἐπὶ ἔτη μακρὰ μίαν μόνην εἶχεν ἀγάπην,
τὴν ἀδελφὴν του, ἓνα κόθον, τὴν εὐτυχίαν
τῆς καὶ μίαν θλίβην, τὴν ἀφρονα διαγωγὴν
τῆς. Ἄλλ' ἤλπιζεν ὅτι αἱ παρακλήσεις του
θὰ τὴν ἔφερον ὀπίσω ἐκ τοῦ κρηνοῦ πρὸς
ὃν ἐφέρετο, ὅτι οἱ καρποὶ τῆς τιμίας του
ἐργασίας θὰ ἤρχον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν
παραβδῶν τῆς ἀξιώσεων, ὅτι ἡ ἀδελφικὴ
αὐτοῦ συνοδεία θὰ τῇ ἤρκει, μέχρις ὅτου
τῇ εὕρισκε σύμβιον χρυστόν.

Δι' αὐτὴν ἤρνήθη τὸν κόσμον, ἐπνίξε
κόθους θερμούς, ὃν ἡ πραγματικῶς ἐκ τῶν
χειρῶν του ἐσηρτάτο, παρέειδε τυχὴν μει-
διῶσαν, ἐπραξε τέλος ὅ,τι δὲν πράττουσι
πλέον. Ἦτο πλέον ἢ ἀδελφός τῆς, ἦτο μή-
τηρ ἑναλλάξ καὶ ἀγγέλος προστάτης καὶ
δοῦλος μαντεύων τὰς διαταγὰς τῆς. Κά-
ριν αὐτῆς ἐρραπίσθη ἡμέραν τινὰ καὶ κα-
τέπει τὴν αἱματηρὰν προσβολὴν, ἵνα μὴ
ἐκθέσῃ τὸ ὄνομά τῆς.

Ὅτε τὸν ἔφερον σιδηροδέσιμον πρὸ τῶν
ἐνόρκων ἠρέσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι αὐτὸς
τὴν ἐφόνευσε. Τοῦτο ἄλλως τε ἦτο περιτ-
τόν, διότι δὲν ἐφυγῆ μετὰ τὸ ἐγκλήμα. Τὸν
συνέλαβον ἰστάμενον ἐκεῖ πρὸ αὐτῆς, κρα-
τοῦντα ἐτι τὴν ἡματωμένην μάχαιραν καὶ
θρηνοῦντα. Ἄλλὰ διατί; Ἐμείνε μυσ-
τήριον. Ὁ ἀδελφός ἐπροτίμησε τὴν κατα-
δικὴν ἢ τὴν ἀθώωσιν ἴσως, ἣν θὰ συνέπηγεν
ἡ καταγγελία τοῦ ἀμαρτήματός τῆς ὁ ἀ-
δελφός τὴν ἐφόνευσεν, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐξέθεσε.

Καὶ οἱ δικασταὶ ἔκριναν καθήκον αὐτῶν
νὰ φανῶσιν ὅσον οἶον τε αὐστηροὶ, ἀμειλι-
κτοὶ πρὸς τὴν σιωπὴν του, πρὸς τὰς ἀρνή-
σεις του.

— Νὰ φονεύσῃ τὴν ἀδελφὴν του καὶ νὰ
μὴ λέγει διατί; Τὸ τέρας!

Καὶ ὁμοῦ, ὅτε πρὸ τῆς αὐτῆς δικαιοσύ-
νης παρέστη ἑτεροῦ ἀδελφοκτόνος — ἤδη δι-
ηγουμαι τὴν δευτέραν ἱστορίαν — οἱ δικα-
σταὶ ὑπῆρξαν συμπαθεστέροι. Τὸ τέρας, τὸ
ἀληθὲς τέρας, τρέμων ἐκ φόβου ἀπήγγειλε
γλαφυρὸν δράμα, με σκηνὰς καὶ διαλόγους
συγκινητικούς, δι' ὃν ἀπέδειξε μέγαιραν ἀ-
παισίαν, ἐρινύα καταχθόνιον, τὴν πτωχὴν
κόρην, ἥτις καταδικασθεῖσα νὰ γεννηθῆ ἐκ
τῆς αὐτῆς κοιλίας, ἐξ ἧς καὶ ὁ δῆμιός τῆς,

ἤρνετο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προαγωγὴν
καὶ τὸν πλουτισμόν του διὰ μέσων τὰ ὅποια
ἀπνηθάνετο ἡ συνείδησις καὶ ἡ καρδία τῆς..

Καὶ ὁ εἰς ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν του καὶ
ὁ ἄλλος. Καὶ μετὰ τὴν καταδικὴν ἐσχο-
λιάζε τὰ ἐγκλήματα ἢ κοινωνία, ἀλλ' ὅ-
πως ἡ δικαιοσύνη, οὕτω καὶ αὐτὴ τὸν λίθον
τοῦ ἀναθήματος ἔρριψε κατὰ τῆς ἀθώας
ἀδελφῆς, κατὰ τοῦ... ἐκδικητοῦ ἀδελφοῦ.

Καὶ ἠθῶου τὴν μέγαιραν, ἀπολαοῦσα
κακούργον τὸν ἀδελφόν τῆς.

Καὶ ἠθῶου τὸ τέρας, στιγματίζουσα ὡς
ἐνοχον τὴν δύσμοιρον ἀδελφὴν του.

Οὐδαμοῦ συμπαθεῖα, συγκατάβασις, συγ-
νώμη.

Ἡ κοινωνία ἀναγινώσκει δύο γραμμὰς
καὶ ἀρκεῖται εἰς ταύτας, ἵνα ἐκφέρῃ τὴν ἐ-
τυμηγορίαν τῆς.

— Τὸ τέρας!

— Ἀφοῦ τὴν ἐφόνευσε... θὰ εἶχε δικαίον!

Ἄν ἐν τούτοις ἐξητάζοντο βαθύτερον γε-
γονότα τὴν σπουδαία διὰ τὸν βίον τῶν
κοινωνιῶν, ἂν πρὶν ἢ ἕκαστος ἀποφανθῆ,
ἠρώτα, ἐμελέτα, ἀνεδίφει δικογραφίας καὶ
δικαστικὰ χρονικά, ἢ τοῦλάχιστον ἂν, ἐλλεί-
ψει πάντων τούτων, εἰσίγα, τὸ ψεῦδος καὶ ἡ
ἀπάτη δὲν θὰ ἐκάλυπτον διὰ πυκνοῦ πέπλου
τὴν ἐνοχὴν πρὸς παραδειγματισμόν καὶ ἐν-
θάρρυνσιν αὐτῆς, οὐδὲ θὰ καταδικάζομεν ἄν-
θρώπους, εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀποίων εἰμεθα ἀνί-
κανοὶ νὰ φθάσωμεν.

Πρὸ πάντων δὲ θὰ περιορίζοντο καὶ οἱ
αἰσιοδοχοὶ ἐκαῖνοι Τορκομεῖσαι, ὃν εἰς,
προκειμένου περὶ ἀδελφοκτονίας, ἐγραφέ-
ποτε, ὅτι εἶχε αὐτὴ καὶ τὴν καλὴν τῆς ὄ-
ψιν, διότι ἀποδεικνύει ὅτι εἶνε ἰσχυρότατοι
ἐτι οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ παρ' ἡμῖν!

Ἄλλοι μόνον, ἂν τοῦτο μόνον τὸ δαίγμα
ἀπέμενε τῶν ἀληθῶς ἀδαμαντίνων δεσμῶν,
δι' ὃν συνέδεσαν τὰς οἰκογενείας οἱ πατέ-
ρες ἡμῶν.

Δ*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΔΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετηρίδος τῶν γενε-
θλιῶν τοῦ Οὐγκελμάννου ὁ λοχαγὸς κ.
Ἐσχενοῦργ διέλαθε περὶ τοῦ πεδίου τῆς
μάχης τοῦ Μαραθῶνος ἐν τῇ κατὰ τὴν
4ην Δεκεμβρίου παρεληλυθότος ἔτους συνε-
δρία τῆς ἐν Βερολίνῳ ἀρχαιολογικῆς ἐται-
ρείας, ἧς, ὡς γνωστόν, προίσταται ὁ πε-
ρικλεῆς διηγήτωρ Ἐρνέστος Κούρτιος. Ὁ
Ἐσχενοῦργ λοιπὸν λόγῳ διῆλθε τὸ ὄψ' ἐ-
αυτοῦ ἐκπονηθὲν ἰχνογράφημα τοῦ πεδίου
τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης ὑπὲρ τῶν πινάκων
τῆς Ἀττικῆς. Τὸ πεδίου τοῦτο ἀποτελοῦν
παράλληλόγραμμον περὶ τὰ 10 × 3 χιλί-

μετρα περικλείεται εκ τριών πλευρών υπό των παραφύλων του Πεντελικού. Εκ των όρών τα σημαντικώτερα είναι επί μέρη τη μακρά βορειοδυτική πλευρά τῶν Κοτρών και Σταυροκομῆς, ἐπί δὲ τῆ νοτιοδυτικῆ τὰ ὑψώματα τοῦ Ἀγρειλίου και ἐν τῆ βορειοανατολικῆ τὰ τοῦ Δρακόνερα. Σημειώτεον ὅτι τὸ βορειοανατολικόν τριτημόριον τῆς πεδιάδος κατέχεται ὑπὸ μεγάλου ἔλους περί τὰ 14 τετραγωνικά χιλιόμετρα, οὗ τῆς διοχετεύσεως ἀτελεσφορήτως ἀπειραθήσαν. Τὸ δὲ νότιον τμήμα διαρρέεται ὑπὸ τοῦ ἐν Μαραθῶνι ῥυακος, ὅστις ἄτε ἔχων μήκος περί τὰ 30 χιλιόμετρα συγκαταλέγεται εἰς τὰς ἀξιολογιώτερας ὑδρορροίας τῆς Ἀττικῆς. Παρὰ τὸν ῥυακα αὐτὸν ἐν τῆ χαράδρᾳ ἀνά μέσον Σταυροκομῆς και Κοτρῶν κείται ὁ νεωτερικὸς Μαραθῶνι νοτιοδυτικῶς δὲ τοῦ Κοτρῶν ἐμφανίζεται ἡ κοιλάς Αὐλών, ἐν ἧς τῆ κατωτέρᾳ ἀρᾳ ἐκεῖ που πρὸς τὰς ὑπὸ ὑπερείας τοῦ Ἀγρειλίου κείται τὸ χωρίον Βρανά. Τὰ δὲ ὄρη αὐτὰ εἰσι κατάφυτα και μάλιστα ἐν τῷ ἐαρι παρατηρεῖται ὑπερβάλλουσα φυτικὴ βλάστησις πιτύων, χαμαικομάρων, σγίνων και λοιπῶν. Καὶ ἡ μὲν ἐπισκόπησις τῆς τοποθεσίας αὐτῆς παντὶ πεπειραμένῳ θέλει διεγείρη τὸν ἐνδοιασμόν πῶς ἐν τοιοῦτῳ χωρῷ, ὅστις μόλις ἤθελεν ἀρκέσει εἰς τὰς κινήσεις μιᾶς πρωσικῆς ταξιαρχίας, ἠδύνατο νὰ ἐκτυλιχθῶσι αἱ παμπληθεῖς πολεμικαὶ δυνάμεις τῶν Περσῶν. Ἐν μέρει δ' ἐπέκτασις τῶν ἐθροπραξιῶν ἐπὶ τῶν περικλειόντων ὑψωμάτων καθίσταται ἀκατανόητος διὰ τὸ ἀναντες τῆς καταπτώσεως αὐτῶν διὰ δὲ τοὺς ἀμυνομένους τὴν Ἀττικὴν ἀπέβαινε δυνατόν ὅπως ἀδύωσι πρὸς τὰ πρόσω διὰ τῶν κοιλάδων (ἡγοῦν διὰ τῆς χαράδρας και τῆς κοιλάδος Αὐλώνος), και ὅπως κατ' ἀκολουθίαν μάχωνται ἐπὶ τοῦ πεδίου και αὐθις ὑποστρέψωσι διὰ τῶν κοιλάδων, Ὅ,τι ὅμως ἀφορᾷ τὸν ἀκριβέστερον διορισμόν τοῦ πεδίου τῆς μάχης και τὴν τοποθεσίαν τῆς ἐν Μαραθῶνι τετραπόλεως (Μαραθῶνος, Τρικορῆνθου, Προβαλίνθου και Οἰνός), ὁ ἀγορεύων οὐδὲ τὸ παράπαν ὁμοφωνεῖ οὔτε τῆ ἐπόψει τοῦ Λύκ, οὔτε τῆ τοῦ Λόλλυγᾳ περί τῆς τοποθεσίας τοῦ δήμου Μαραθῶνος παρὰ τὸν Πύργον. Περὶ δὲ τῆς μάχης αὐτῆς ἐπικρατοῦσιν, ὡς γνωστόν, δύο ἐκδοχαί. Καὶ κατὰ μὲν τὴν παλαιότεραν, ἣν ἀποδέχεται ἐπὶ ὁ Λύκ, ἡ μάχη ἤρξατο πραγματικῶς μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων και τῆς ὄλης δυνάμειος τῶν Περσῶν, τούναντιον δὲ, μάλιστα κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κουρτίου, ἐν μόνον μέρος τοῦ περσικοῦ στρατοῦ ἐγώρησεν εἰς δράσιν, τὸ δ' ἕτερον, διαφερόντως δὲ ἀπὸ τὸ ἱπικόν, ἐπιβάρ τῶν ἡνῶν ἐπλευσε εἰς τὸν φαληρικὸν κόλπον. Ἰστέον ὅτι ὁ ῥήτωρ προσέθετο τῆ δευτέρᾳ ταύτῃ τῶν γνωμῶν. Κατ' αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἠδύωσαν πιθανῶς διὰ τῆς χαράδρας, παρετάχθησαν δὴλον ὅτι ὑπὸ τὴν κατωφέρειαν τοῦ ὄρους Κοτρῶν και ἐπὶ τῆς κοιλάδος Αὐλώνος, ὅπου κατὰ τῶν Ἐσχενδούρ αὐτὸν ἐπὶ και νῦν δεικνύεται ὁ τόπος τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου μνημονομένου ἱεροῦ τοῦ Ἡρακλείους πρὸς τῷ λιθίνῳ προχώματι. Τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Περσῶν ἔκειτο

ἐν τοῖς τέλμασιν, και ἡ παράταξις αὐτῶν ἔξετεινέτο ἐκ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἀγίου Γεωργίου ἐπὶ τῆ ὑπὸ ὑπερείας τοῦ Σταυροκομῆς μέχρι τὸν πρώτων οἰκίῶν τοῦ δήμου Μαραθῶνος (1). Διαρκούσης τῆς μάχης διακριτέα εἰσι τρία σημεῖα: α') οἱ Ἕλληνας προήλασαν 8 στάδια πύρρω, τελευταῖον μετὰ ταχέος βήματος ἐπὶ τοὺς Πέρσας: β') σχηματίζονται τρεῖς μεγάλαι συστροφαι μαχομένων, ὧν ἐν τῷ μέσῳ μὲν εἰσιν οἱ Πέρσαι, πρὸς δὲ τὴν γῆν και τὴν θάλασσαν οἱ Ἕλληνας ἐπ' ὠφέλειαν αὐτῶν γ') ὁ Ἕλληνας στρατάρχης στρέφει τὰ νικηφόρα στρατεύματα τῶν κερῶν ἐπὶ τὸ περσικὸν κέντρον· οἱ δὲ Πέρσαι φεύγουσι πρὸς τὸ στρατόπεδον τὸ παρὰ τὰ ἔλη και εἰς τὰς ναῦς. Ἐν τούτοις τοιαύτη δράσις ἀδύνατον οὐδαμῶς νὰ ἐγώρησε δρομαίως, ὡς καθιστῶσι πιστέυτον αἱ ἄγαν ἑλλειπῶς διασθεῖσαι εἰδήσεις τῶν πηγῶν, πέντε ἕως ἕξ ὥραι εἶναι τὸ ἐλάχιστον (minimum). Περιπλέον και ὁ χρόνος οὗτος, καθάπερ ὁ ἀγορεύων κατέδειξε διὰ νεωτερικῶν ἀναλογιῶν ἤθελε μετρεῖσθαι στενός διὰ τὴν ἐπιβίβασιν δυνάμειος πενταμυθίων μέχρις ἐξακισχιλίων ἰππέων, και ἂν ἀποδεχθῶμεν τὴν τὰ μέγιστα ἀπίθανον περίπτωσιν περί τοῦ ὅτι ἴδῃα δὴ τὸ πρὸς ἐπιβίβασιν πρόσταγμα ἐδόθη ἄμα τῆ ἐνάρξει τῆς μάχης, και ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ πολεμικαὶ κινήσεις ἐγένοντο ὄλος ἐν ἡμέρᾳ και ἐν τάξει. Ἡ δ' ἐστὶ τῆς μάχης ἐγένετο πάντως παρὰ τὴ νῦν Χάνι ἀνά μέσον τοῦ ῥυακος τοῦ Μαραθῶνος και τοῦ ἔλους. Ὅριστικὴν κρίσιν κατὰ τὸν ἀγορεύοντα θὰ προήγεν εἰς τῶς πρώτων ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ἡρώου τῶν 192 Ἀθηναίων, περὶ οὗ ἐκ νεῶν ἀνασκαφῶν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπιβίβασιν τούτο, ὅτι οὐκ ἐστὶ ζητητέον οὔτε παρὰ τὸν Πύργον, οὔτε παρὰ τὸν λόφον Σωρῶν.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς σχολικὰς διακοπὰς τοῦ 1887. Ν. ΠΕΤΡΗΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΧΑΝΤΟΣ
(Ἀρχαῖα παράδοσις)

Κάλχας, ὁ θεῖος, ὁ σοφώτερος τῶν ἀνδρῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων και διδάσκαλος τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐκάθητο θερμὴν τινα μεσημβρίαν ὑπὸ στοάν ναοῦ και οὕτως συνεβούλευεν αὐτὸς ἑαυτόν. «ὦ Κάλχαν, ἀκούοντάς ἐξήσας διὰ τὴν δόξαν, ζῆθι νῦν και διὰ τὰς ἡδονάς, ὡς οἱ συνήθεις τῶν θνητῶν. Καίτοι ἡ κόμη σου ἐλευκάνθη, μακροὶ χρόνοι ἔκτεινόνται ἐπὶ μεταξὺ σοῦ και τῆς Στυγός. «Δὲ ἀλανθάστου χρησμοῦ ὁ Φοῖβος ἐδήλωσεν: Οἱ θεοὶ θὰ προγνωρίσωσι τῷ Κάλχαντι τοῦ βίου τὸ τέλος, ἄμα ὡς οὗτος συναντήσῃ μάντιν, πρὸς δὲ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐδωρήθη σοφία ὑπερτέρα τῆς ἰδικῆς του. «Ἦδη μοι εἶνε γνωστοὶ πάντες οἱ ἰερεῖς τῶν νεῶν. Οὐδαὶς ὁ μὴ ἀναγνωρίζων ἐν ἐμοὶ τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον. (1) Τὸ δὲ στρατηγεῖον κατὰ τὴν πρὸς ἐμὲ προφορικὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ στρατηγοῦ κ. Α. Γρίβα θετέον παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ δημάρχου Μαραθῶνος.

«Δὲν ἐγενήθη ἄρα ὁ σοφὸς οὗτος, ὁ τασαυτὴν περιβιβλημένος σοφίαν, ὅσπν ἐγὼ ἠλιεῖαν. «Οὕτω τὰς ἡδονάς, ἄς ὑπερείδον κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς ζωῆς, θὰ δρέψω κατὰ τὴν παρατεινόμενῃν ὁσὶν τῆς ὑπάρξεώς μου, και ἐν μέσῳ ἀνθῶν και οἶνον θ' ἀναμείνω τὸν βραδύν προάγγελον τῶν σκιῶν». Καὶ ὁ Κάλχας, διὰ τῆς ἐκ τῶν λαφύρων τοῦ Ἰλίου μερίδος του, ἐφοδοῦσας καλὸν οἶκον ἐν τῷ μέσῳ τῶν πυροφόρων ἀγορῶν και τῶν ἑλαιῶνων. Ἰδίᾳ δ' ἠρέσκετο εἰς τὰς ἐκ τῆς Φρυγίας μεταφουτεῖσας οἰνάδας. Ἰστέον ὅτι ποτε ὑπὸ τὴν σκίαν τῶν κληματιδῶν, ὧν οἱ πορφυροὶ βότρυς ἦσαν ὄριμοι πρὸς τρυγητόν, ἤκουσεν ὀπισθεν φωνὴν ὀξεῖαν και σκαπτικὴν λέγουσαν: «Διατί ἀριθμεῖς τοὺς βότρυς, ὧν ὁ οἶνος δὲν σοὶ ἀνήκει;» Ὁργίσθη τότε ἐπὶ τῷ τραχεῖ και ἀσεβῆι φῶγῳ ὁ πρόφητος, και στραφεὶς εἶδε πρὸ αὐτοῦ ἀλήτην λυκόφθαλμον. Ἦν δ' οὗτος παρόμοιος ναυαγῷ, ὅστις ὑπὸ τῆς πείνης κατατροχόμενος ἐπὶ ξένων πλοῦναται ἀκτῶν. — Οὐτ' ἐμὲ γινώσκεις οὔτε τὴν ἀλήθειαν, εἶπεν ὁ σοφὸς· ἐμοὶ ἀνήκουσιν οἱ βότρυς και ἐμὸς ἐστὶ ὁ τρυγητός. — Τὴν ἀλήθειαν ἀγνοεῖς σύ! ἀντέλεξεν ὁ ἀλήτης. Δύνασαι νὰ ἐκθλίψῃς τοὺς βότρυς. Ἄλλ', ὡς σοὶ εἶπον ἦδη, ὁ οἶνος ἀνήκει εἰς ἄλλον. — Γινώσκεις, ἄθλιε, ὅτι εἶμαι ὁ Κάλχας ἐγὼ, ὁ φοβερός τοῦ Ἀπολλῶνος ἱερέυ; Ἐξέλθι ταχέως και μὴ μολῶνῃς τὰ ὠτά μου διὰ τῶν ποταπῶν σου ἀστειοτήτων. — Τοῖς ἱερεῦσι δὲν ἐμπρέπει ὁ πόθος τοῦ ἄλλοτρίου ἀγαθοῦ, πολλῶ δὲ μᾶλλον τὸ σκάμμά διὰ τοὺς λέγοντας τάλπηθ. Ἐκ τοῦ οἶνου, ὅν οἱ βότρυς οὗτοι ἐγκλείουσιν οὐδὲ σταγῶν μία θὰ ἐρυθράνη τὰ χεῖλη σου! — Εἶσαι και σύ μάντις; ἠρώτησεν ὁ Κάλχας. Ἰδὲ τὸ ἔνδυμά μου, ἰδὲ και τὸ σόν. Ρακενδύται εἰσιν οἱ μάντις; Ἀληθῶς τὰ ῥάκη ἐμφαίνουσι τὴν κατέχουσάν σε ἔνδειαν και ἡ μορφή σου τὴν πείναν, ὅφ' ἦς κατατροχέουσαι. Σοὶ ἐλλείπει ἡ ἐργασία. — Ὅχι! Ἐυρίκα ἀρκοῦσαν ἐν τῆ γείτονι πόλει. Ἄλλ' ἐάν σοὶ ἀναγκαῖοι δούλος πρὸς φύλαξιν τῶν ἀμπελιῶν σου, πωλούμαι πρὸς σέ, καθ' ἣν ἡμέραν θὰ πῆξῃ ἐκ τοῦ τρυγητοῦ τῶν βοτρυῶν τούτων. — Ἔστω. Ποῦ θὰ σὲ εὐρωσι; — Κοθ' ἐκάστην ἐν τῆ ἀγορᾷ ἀναμένω τοὺς δίδοντάς μοι ἐργασίαν. — Ἰπαγε. Ὅταν οἱ βότρυς μεταβληθῶσι εἰς οἶνον, θὰ σὲ καλέσω και θὰ γίνῃς δούλός μου. Καὶ ὁ ἀγνωστος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του. * * * Ὅτε ἐπίστη ὁ χρόνος και οἱ πόδες τῶν πατητῶν ἐν χρόνῳ χορευόντων ἔθλιβον τοὺς βότρυς χρωματιζόμενοι ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ ἀποστάγματος τῶν ῥογῶν, ὁ μάντις ἠθέλησεν ἐν συμπροσίῳ νὰ γευθῆ τοῦ γλεύκους τούτου, ὅπερ ἐφαίνετο προκαλοῦν διὰ

παδικῶν μεδιαμάτων τὰ χεῖλη τῶν Βακχιδῶν και ἐξέπεμψεν κίετας ἵνα συναγάγῃσι περὶ τὴν τράπεζαν ὄμιλους φίλων. Ἀνεμνήσθη τότε τῆς πρὸς τὸν παράδοξον ξένον συμφωνίας και διέταξε τοὺς δούλους του, ἵνα ζητήσωσιν αὐτὸν ἐν τῆ ἀγορᾷ και προστάξωσι νὰ προσέλθῃ, ἵνα πῆξῃ ἀφθῶνως ἐκ τοῦ νέου οἶνου εἰς ὑγείαν τοῦ νέου κυρίου του. Οἱ ξένοι εἶχον συνέλθει ἤδη και παρέκθητο ἐπὶ ἐδρῶν ἐκ κροσσίου ἐστεμμένον διὰ κισσοῦ και μύρτου τῆς Ἀραβοῦντος, ὅτε ἡμέρα εἰσῆλθεν ὁ ἀλήτης, ρακενδύτης, ἰσχνός και ἐξακοντίζων πειναλέα φλέμματα. Τότε ὁ Κάλχας ἐγείρεται ἵνα τελέσῃ, ὡς ἔθος, τὴν πρώτην σπονδὴν. Κρατῶν δὲ διὰ τῆς χειρὸς τὸ κύπελον, ὅπερ Τρῶες δούλοι πληροῦσιν, ἀφηγεῖται τὸ συμβάν μεθ' ἱαρότητας, ἱεροπρεποῦς μὲν και σεμνῆς, ἀλλὰ προκαλούσης εἰς θυμῆδιαν τοὺς ἀκροαμένους. Ἀνεκίνωσε τὴν αὐθάδη διαθεβῆαισιν τοῦ θρασέος ἀλήτου και, ἂν ἡ πρόρρησις ἐξηλέγχετο ἀναληθῆς, πῶς οὗτος προσήνεγκεν ἑαυτὸν δούλον. — Ναί! τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν πῖω ἐκ τοῦ οἶνου τούτου! Ἦδη, ὡ σουνδιτημόνες, ἐστὲ μαρτυροί! Ἐάν οὗτος τολμᾷ, ἄς ἱπαναλάβῃ τὴν προσφοράν του. Βεβαίως τότε οἰκεία βουλήσει ἐγένετο δούλός μου. Ἀκουεῖς, ὡ ξένη; Δήλωσον τὴν μετανοίαν σου ὑπομένων τὴν αἰσχύνην, δέχθητι τὴν συγγνώμην και φύγῃς ἐλευθερός. Σκώπτων, ὁ ξένος ἀνεκίνησε τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων του ῥάκη και ἀπεκρίθη. — Σοὶ εἶπον, ὅτι ὁ οἶνος οὗτος δὲν θὰ ἐρυθράνη τὰ χεῖλη σου. Εἶπέ σὺ τὸ ἐναντίον και ἀποδείξον με φεύστην και παράφρονά. Πῆ και θὺ εἶμαι δούλός σου. Ἄλλως... ἐσὺ σὺ ὁ ἰδικός μου δούλος. Κομικὴ ἦτο ἡ ἀναίδεια τοῦ ἐπαίτου, τοῦ προκαλοῦντος τὸν ἱερέα, ὅστις διὰ τῶν βλεμμάτων του και αὐτὸν τὸν Ἀχιλλεῖα κατετάρασεν. Εὐθυμία κατέσχε τοὺς συνεστίτους πάντας· ἀπλετοὶ δ' ἀγῆχησε γέλωσ ἀνά τὴν αἵθουσαν τοῦ συμποσίου. Οἱ Τρῶες δούλοι κατελήθησαν και αὐτοὶ οὗτοι ὑπὸ τῆς μεταδοτικῆς χαρᾶς και πρῶτον ἦδη, ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, ἀπέθησαν εἰς φαιδρότητα. Οἱ τὰ κρέατα κόπτοντες κίεται κατέλιπον τὰς μαχαίρας και τοὺς αὐλοὺς αὐτῶν οἱ αἰοδοὶ, λιπόθυμοι ἐκ τῶν γελάτων. Ἀλλὰ μάτην ὁ Κάλχας ἐπειράτο νὰ τηρήσῃ τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς του. Ἐγείρων τὸ κύπελον, παρετήρησε τὸν ἀλήτην ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἱαρότητας ἀπαθῆ τὴν γλαυκὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτε ὑπὸ τῶν ψαφῶν ἐσκώπτετο. Καὶ ἀδυνατῶν νὰ παρατεῖνῃ ἐπὶ τὴν σοβαρότητά του, ὁ πρόφητος ὑπὸ πολλοῦ κατεσχέθη γέλωτος, ὅν μᾶλλον ἐπέτεινον αἱ πρὸς καταστολὴν μάταιαι ἀπόπειραι. Καὶ κατεπομφυροῦτο ὄλοσν ἡ ὄψις του. Τὸ σῶμά του ἐτρέμειν ὡς εἰ ὀπίστατο γήινον κλονισμόν και κατέπεσεν ἐκ τῆς δεξιᾶς του τὸ κύπελον πρὶν ἢ τὸ ἐγγίσῃ διὰ τῶν χεῖλων. Ὅτε οἱ λοιποὶ πάντες κατέπαυ-

σαν, οὗτος ἐγέλω ἐπὶ. Προσπαθῶν νὰ στενάξῃ, ἐπέλα. Οἱ ξένοι ἐμβρόντητοι κυκλοῦσιν αὐτόν. Ἀποπειράται ν' ἀναπνεύσῃ... πνίγεται. Πίπτει κατὰ γῆς ἐκεῖ παρ' αὐτοὺς τοὺς πόδας τοῦ ἀλήτου και γέλωσ ἐπὶ, λέγει: — Ἐγεννήθη μάντις ὑπερτέρος ἐμοῦ! Οὕτως ἀπέθανεν ὁ Κάλχας. (Κατὰ μετάφρασιν τῆς κ. Α. Μ. Α.) EDWARD BULWER LYTTON.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Νεαὶ πάλιν μεταναστεύσεις! Τόσον ἀστοργος μητριὰ εἶνε λοιπὸν ἡ πατρίς, ὥστε ν' ἀποδιώκῃ τὰ τέκνα τῆς, ἡ τόσον πτωχὴ κατέστη ἀπὸ τινος ὥστε ν' ἀδυνατῆ νὰ τὰ θρέψῃ; Οὐδὲ τὸ ἐν οὐδὲ τὸ ἄλλο. Τούναντιον ἄλλως αἰσθάνεται βαρὺ, βλέπουσα ἐκπατριζόμενος ἐκείνου, παρ ὧν ἠλιεῖ τὴν ἐργασίαν, τὸ ἀσφαλέστερον μέσον δι' οὗ αἱ χῶραι μεγαλύνονται, και πλουτοῦσι. «Ἰπάγετε, τέκνα μου, τοῖς λέγει μετὰ παραπόνου ὑπάγετε εἰς τὴν γῆν ἣν προτιμᾶτε τῆς ἰδικῆς μου. Εἶθε νὰ εὕρητε ἐκεῖ τὴν εὐτυχίαν και τὸν πλοῦτον ἂν ἐπανελήθητε πέντητες, βιγούντες, πρῶτοντες, ἐγὼ δὲν θὰ μνησικαχῶ ἀλλὰ θὰ σᾶς περιθάλψω, θὰ σᾶς ἐνδύσω, θὰ σᾶς θεραπεύσω.» Ἰδοὺ δὲ και τὸ χρυσὸν δέρας, ὅπερ ἀποκταῶσιν οἱ νέοι οὗτοι Ἰάσωνες ἐν τῆ ξένη. «Κατατροχόμενοι ὑπὸ παντοειδῶν στερήσεων, μαστιζόμενοι ἀπὸ τῆς πείνης και τῶν ἀσθενειῶν, ἄς παρέξει αὐτοῖς ἀπειδίως κλίμα ἀφιλοξενόν, μὴ εὐρίσκοντες δὲ ἀνοικτὴν οὐδεμίαν θύραν, ἀπὸ καταναλώσεως τὰ μικρὰ τῶν ἐφοδῶν, περιπλανῶνται ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον και ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μάτην ζητούντες πόρον τινά. Ἐπαίεται, οὔτε δύναται οὔτε θέλουσι νὰ γίνωσιν. Ἀναγκάζονται τέλος νὰ καταφύγῃσι παρὰ τινι τῶν συμπατριωτῶν ἐκείνων οἰτινες ἀπὸ χρόνων μακρῶν ἐγκαταστάτες ἐνταῦθα και τυχόντες περιστάσεων ἀγαθῶτερον, ἀπέκτησαν τὴν μικρὰν περιουσίαν. Ἥτις ἐξογκωθεῖσα διὰ περιγραφῶν, ὑπῆρξε τὸ δέλεαρ ὅπερ προσέεικνε τοὺς μεταναστεύσας. Ὁ εὐπορος ὅμως συμπατριώτης, μεθ' ὄλην τὴν καλήν του θέλησιν, ἀδυνατεῖ νὰ τοὺς διατηρῆ ἐπὶ μακρόν και ἡ ζωὴ τῆς ἀγωνίας και τῶν στερήσεων ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου μικρὰ τις ἐργασία, χυδαῖοτέρα και ἀληγνότερον ἀνταμειβομένη τῆς ἦν μετῆρχετο ἐν τῆ ἑαυτοῦ πατρίδι παρουσιασθῆ. Δράττεται τότε αὐτῆς ὁ μεταναστεύτης και συχνάκις ἀκούομεν ὅτι ὁ νέος ἐκεῖνος, ὁ υἱὸς εὐπόρου, ὅπως δηποτε γεωργοῦ τῆς Πελοποννήσου, ἐργάζεται νῦν ἐν μεταλλείῳ ἡ ἀνθρακωρυχείῳ ἀντὶ ἡμερομισθοῦ ἐξαρκούντος διὰ τὴν τροφήν του μόλις! «Οἱ πλεῖστοι τέλος εἰσι πρόθυμοι νὰ ἐπανελλῶσιν εἰς τὰς πατρίδας τῶν ἀλλὰ λόγοι φιλατιμίας πρὸς τὰς οἰκογενείας, τοὺς οἰκείους ἢ τοὺς φίλους τῶν τοὺς καλοῦσαι νὰ παλινοστήσωσι τόσον ταχέως και τόσον οἰκτρῶς...» Τοιαῦτα ἐγγραφοὶ ἦν πρὸ μηνός ἐκ Νέας Ὑόρκης, ὅπεθεν ἐζητήσαμεν πληρο-

φορίας περὶ τῶν εἰς Ἀμερικὴν μεταναστευόντων. Πρὸς τὰ ἀνωτέρω σχετιζόντες και τὴν ἐν Τσικᾶγῳ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς σύστασιν Ἑλληνικῆς ἀγαθοεργῆς ἀδελφότητος, ἧς σκοπὸς ἀναγράφεται «ἡ ἐνοσίαις και συμπονοια ὄλων τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐρισκομένων εἰς οἰκονομικὴ ἀνάπτυξιν αὐτῶν, ἐπιχοιρία και συνδρομή», ὡς ἐπὶ λέξει ἀντιγράφομεν ἐκ τοῦ καταστατικοῦ, συγχαιρομέν μὲν τὸν εὐρύθμῳ διὰ τὸν εὐγενῆ και ἱερὸν σκοπὸν ὃν προτίθενται, ἀλλὰ λυπούμεθα ὅτι τόσῳ ὑπερπλεόνασεν ἐκεῖ ἡ τῶν ἀποικῶν δυστυχία, ὥστε ἤρχισαν ἤδη σύντονα νὰ λαμβάνωσι κατ' αὐτῆς μέτρα, ὧν ἐν και σύστασις τοῦ ἀγαθοεργῆς σωματοῖου. Εὐθύμως δὲ μνημονεύοντες και τὴν ἐξῆς περικοπῶν τοῦ καταστατικοῦ τῶν: «... Οἱ ἀδελφοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ διαγῶσι κοσμίως, νὰ φέρωσιν εὐγενῶς εἰς τὰς συνουσιαστικὰς τῶν, εἰς τὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς οἰκίας τῶν. ὁ πρόεδρος κρατῶν τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν ἐπὶ τοῦ ἀριστοτέρου βραχίονος και ἐν μέσῳ τῶν δύο ἐπιτροπῶν, ὀρκίζει τὸν νεοσύστατον ἀδελφόν... Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ και τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας και δυνάμει τῆς εἰρηνικῆς ἀδελφότητος νὰ διατηρῶσιν τὸν ὄρον ἐξ ὄλης καρδίας...» Ἐκφράζομεν και πάλιν τὴν χαρὰν ἡμῶν διὰ τὰ δι' αὐτῶν ἐκδηλούμενα ὠραῖα πατριωτικὰ τῶν φρονήματα. Ἐπὶ τῆ προσεγγίσει τῶν διὰ τὴν αὔριον προκηρυχθειῶν ἑορτῶν μετὰ λαχείου μουσικῶν κλπ. κλπ. πρὸς... ἐπιστέγασιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ὧν τὸ ἀσεβὲς κητεδείζομεν ἦδη ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ, ἐγράψαν ἡδὲ και δύο ἐτι συναδέλφοι ἡ Πρωτὰ και ἡ Ἐφημερίς, σφοδρῶς κατὰ τῶν διοργανωτῶν ἐπιτιθέμεναι. Χαίρομεν ὅτι δὲν ἐμείναμεν μόνοι και ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ, πολλῶ δὲ μᾶλλον ὅτι ὑπεστήριξαν ἡμᾶς δύο ἐγκριτα ὄργανα τοῦ ἡμερησίου τόπου. * * * Ἡ πτωχὴ μουσικὴ ἡμῶν βιβλιογραφία πλουτίζεται ἐντός ὀλίγου διὰ ζεύγους μελωδιῶν διὰ κλειδοκύμβαλον, ἔργων τοῦ ἐρασιτέχνου κ. Θεμ. Πολυκράτους, παρ' οὗ κατὰ πάντοτε προσδοκᾷ ἡ ἡμετέρα καλλιτεχνία. Τὸ ἐν τούτων, τὸ Ὅργανον φθινώπρωτης ρυθμῆς, ἀμείροῦ ὁ προσωπικῆς σχολάρχης Ἀμαρουσίου τῆ δεσποινίδι Σοφίᾳ Μαράτου, τὸ δ' ἕτερον, «Ἐνα φιλι στή μᾶρα μου» ἐπὶ στίγμον τοῦ κ. Ι. Μ. Δαμβέργη, τῆ δεσποινίδι Ὀλγα Βασιλείου. Κατὰ τοὺς ἀκούσαντας, τὸ πρῶτον εἶνε ἀληθῆς ὄνεμον ἐν τῷ δευτέρῳ δ' ἐπιτήθειαι μεγαλοπρέπειαι και αἰσθητὰ Μενδελσονεῖα σχολῆς. Ἡμεῖς, ἀπέχοντες νὰ ἐκφέρωμεν οἰανδήποτε κρίσιν ἀναμένομεν τὴν ἐκδοσιν, ἐτοιμοὶ νὰ ἐκδικηθῶμεν τὸν ἐμπνευσμένον σχολάρχην, ὅστις — χωρὶς οὐδένα λόγον δυσσαρεστικῶν ἢ ἐχθρῶν καθ' ἡμῶν — ἐκθέτει μετὰ τόσα ἐπὶ τὰς ποιητικὰς παρεκτροπὰς τῆς ἡμετέρας νεότητος.

Η ΜΕΤΑΝΟΙΩΜΕΝΗ ΑΜΑΡΤΩΛΗ

Μετανοιώμενη αμαρτωλή, ε τα κρίματα πνευμένη που την καρδιά της εφθειραν, πικρά μοιολογούσε, και μ' ετροπή και δάκρυα ε τον κόσμο γυρισμένη, συγχώρησι ζήτησε.

« Ω σεις που μ' αποφεύγετε, μη τώρα ε την κραυγή μου διαγορητε, χριστιανοί, κι' αμέριμνοι περνάτε ακούστε με, κι' όσα κακά σας έκαμε η ζωή μου, αδελφια, συγχωράτε! »

Καρείς δέν της επίστευε, μήτ' άκουε τον καιμό της: κι' εκείνη, τέλεια δυστυχής κι' ες άκρο πορευμένη, ε τα δυό της χέρια κρύβοντας ε' ώραιό πρόσωπό της, έσιώπα τ'τροπιασμένη.

« Ωχ, υπερήφανοι θνητοί, » ματαρχινούσε πάλι, « ιδέτε μου την σκοτεινιά, το κλάμα μου τηράτε! Ποιόν από σας δέν εφθειρε της αμαρτίας η ζάλη κι' έμε δέν συγχωράτε; »

Γελούν οι περισσότεροι και κάποιος άκλουθάει με κοσμική ελαφρότητα τα την περιφρονηση: κι' άλλος, με τούμα ερωτικό, τα κάλλη της τολμάει άκρία τα ζητήση.

« Ο κόσμος την άρνήθηκε » ε' έκεινη, απελπισμένη, το βλέμμα σφρόφοντας ψηλά τον ουρανό τ'ράζει, και, με το πνεύμα, ε του Θεού τον θρόνον ύψωμένη, μ' ελπίδ' άναστενάει.

« Ω Σὺ του κόσμου Ανθρωπέ, που μες τα σωθικά μου βλέπεις έκείθε τας πληγάς, Σὺ μόνος άκουσέ με, κι' άρ' άσπλαγγος δέν έγινες από τα κρίματά μου, Θεέ μου, συγχώρησέ με! »

Εδέχηκε το κλάμα της Έκείνος που την πλάσι ες το Μηδέν κρεμάμενη παρτοειρά βασιάει, κι' αυτή, που μ' άδολη χαρά σκύπτει τα τον δοξάση, τον κόσμο συγχωράει.

G. MARTINEAHE

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΡΑΟΥΛ ΒΑΡΛΕΝ

Περί τα τέλη του έτους 1882 ήναγκάστην να μεταβώ εις αφρικανικήν τινά άποικίαν χάριν έμπορικῶν υποθέσεων. Οθεν έπεβιάσθην επί του άτμοπλοίου Νατοσέ της υπερωκεανείου άτμοπλοικῆς εταιρείας. Μετ' εύχαριστήσεως έθεβαιώθην εύθως την πρώτην ήμέραν ότι οι κοιτωνισκοί του πλοίου ήσαν καταλλήλως διηυθετημένοι, ότι ή τροφή ήτο καλή, οι δέ υπηρέται άρκετά νοήμονες: πάραυτα δέ έμαθον ότι μεταξύ των της πρώτης θέσεως έπιβατῶν εφρίκοντο τρεις ε τέσσαρες, μεθ' ὧν θα μοι ήτο δυνατόν να συνάψω σχέσεις εύχαρίστως. Ερριψα εν βλέμμα επί της βιβλιοθήκης: Υπήρχον εν αὐτῇ ὀλίγα βιβλία ενδιαφέροντα. Επειδή δέ ή θάλασσα δέν με ήνώγει, έσκέφθην ότι εύρον μέσον να σοσιώσω τον καιρόν μου και να ταξειδεύσω εύκρίστως ὡςεξήποτε.

Αι πρώται ήμέραι του ταξειδίου μοι εφάνθησαν ὀλίγον μονότονοι. Κατά την κρηνην του ταξειδίου έκαστος ασχολείται πρό πάντων να εγκατασταθή κάλλιον. Τα πέντε καθημερινά προγράμματα και γεύματα και άλλαι πολλαι μικραι λεπτομέρειαι της υλικῆς ζωῆς απορροφῶσι τας στιγμάς των μη συνειθημένων να ζῶσι μεταξύ ουρανού και ύδατος. Και έπατα ή πρώτη συκίνησις προέρχεται εκ της μονώσεως. Κατ' αρχάς οι έπιβάται παρατηρούνται μετ' άλλθους δυσπιστίας: μετα δώδεκα δέ ή είκοσι τέσσαρας ώρας αήρησσαι πάντων λύνονται. Χαίρεινται όταν συναντῶνται. Εξοσυγενίζονται οι μὲν έναντι των δέ. Και τοῦτο εινε το παν.

Η πρώτη εβδομάδα διέρχεται εν πλήρη ψυχρότητι. Κατά την δευτέραν ανθρωπιζονται. Γνωρίζονται ή πληξίς γεννῶ ομοί-

μορφον ήμέραν, και αι συνομιλίαι επί της πρώρας του πλοίου, κατά τας μακράς και μελαγχολικάς εσπείρας του θέρους, γεννῶνται εκ της πληξείας. Την τρίτην ή οικειότης εινε μεγάλη μεταξύ των τριάκοντα ή τεσσαράκοντα προσώπων, άτινα ζῶσι συννωμένα εν τετραγωνικῇ έκτάσει ὀλίγων ποδῶν. Εινε δέ λίαν φορτικόν να βλέπη τις τα αυτά πρόσωπα, να περιπατῆ επί του αὐτου εδάφους, ὅτε κυματισμός τον ρίπτει βιαιώς επί του άριστερου ή δεξιου γείτονός του και καταβάλλεται τις να άκούη πάντοτε την αὐτήν φωνήν λέγουσαν: « Συγγνώμη, κύριε » ή « θέλετε ὄνον »; ή αθα ριψωσι τῷ δρομῶματον, διανύομεν ὅκτω μίλια καθ' ὦραν ».

Πρό πέντε ημερῶν εγκατελίπομεν την Μασσαλίαν. Ο καιῶν ήτο ανυπόφορος. Μετά το εσπερινόν τείον αφήκα την αἰθουσαν και ανήλθον να καπνίσω επί της πρώρας. Κατά την επιστροφήν, οι πλείστοι έπιβάται είχαν εισέλθει εις τους κοιτωνισκους των, και έμεινα μόνος, παρατηρῶν τον ὑπό της ελικῆς χαρασσόμενον δρόμον του άτμοπλοίου.

« Ωρατος καιρός, δέν εινε αληθής, κύριε; » Εστράφη. « Ητο ὁ υποπλοίαρχος.

Κατένευσα ὀλίγον έκπεπληγμένος. Ο κ. Ραουλ Βαρλέν, ὁ υποπλοίαρχος της Νατοσέ, ήτο βραχυλόγος. Σπανίως απέτεινε τον λόγον πρός έπιβάτην. Μετρίου αναστήματος, μελάγχρους, ισχνός, ξηρός, γεωρώδης, εφαινετο σαυός εκ πρώτης ὕψεως. Ουδόλως εύπροσλόγος, άλλ' εύγενέστατος τούς τρόπους. Αξιοματικός διακεκριμένος, ως έλεγον. Εφημιζετο ως αυστηρός, αλλά δικαίος. Πολλάκις έτυχε να βοηθήση ναύτας, οτινες αφρόνως είχαν εξοδεύσει τα χρῆματά των και έκθειον την γυνάικα και τα τέκνα των εις την ανάγκην. Ο βίος του ήτο μυστηριώδης. Ατήρχετο την ζῶην του

εν τῷ πλοίῳ, μη εξερχόμενος αὐτου, όταν το πλοίον έμενεν εν τῷ λιμένι, ή μόνον δι' ὑπηρεσίαν.

« Παράδοξον, κύριε, πάντοτε σχεδόν ὁσάκις εινε γαλήνη, συμβαίνουσιν αι συγκρούσεις. Αγγρυποῦσιν ὀλιγώτερον, και ὑπάρχουσιν έμποροπλοίαρχοι άμελείστατοι. Εν τῇ θαλάσῃ ταύτη, την ὅποιαν διασχίζουσι πλοία ὄλων πῶν εθνῶν, αδύνατον να φαντασθῆτε τον αριθμόν των γενομένων ναυαγίων, ένεκα της άμελείας ν' ανάπτωσι τους κικανομισμένους φανούς. Η υπερβατική αὐτη οικονομία έστοιχίζεν άκρίβειαν την ζῶην πολλῶν δυστυχῶν. Θάλετε να αναψῆτε, κύριε; »

Ταχέως αφήκαμεν κατά μέρος τας συγκρούσεις και τα ναύγια. Ομιλήσαμεν περί ζητημάτων ὀλιγώτερον λυπηρῶν. Ο κ. Ραουλ Βαρλέν ειχε πνεύμα και βαθειαν παιδείαν. Εταξειδεύσε πολυ και ὡμίλει εύχαρίστως περί ὄλων.

« Δέν γνωρίζω, κύριε, πῶς συμβαίνει τοῦτο, μοι ειπε παρατηρῶν το ὡρολόγιόν του. Κινδυνεύω να ειπω περισσότερα εις μίαν ὡραν ή κατά το διάστημα των πέντε ημερῶν, καθ' ἃς ταξειδεύομεν. Εινε 11 και 45. » Ηλθεν ή σειρά μου να φρουρησῶ. Χαίρειτε, κύριε. »

Καθ' ήν στιγμήν ὁ υποπλοίαρχος απεμακρύνετο, πριν ή μοι σφίγη την χειρα, ησθάνθη ισχυρόν κλονισμόν, ὅστις μετ' εφάρψε πρός τα ὀπίσω. « Συνεκρούσθημεν! » ανέκραξα.

Το άτμόπλοιον, πλέον με την τακτικῆν ταχύτητά του, συνεκρούσθη πρός έμπορικόν Ιταλικόν πλοίον. Το σράγμα δέν ήτο των ημετέρων. Το ιταλικόν δέν ειχε τους φανούς του. Όταν το παρητήρησαν, ήτο πολυ άργά. Το εσχίσαν εις δυο και κατεποντίσθη πῶσαντα. Ειδον ναύτας, οτινες ανεργιῶντο και επήδων επί του πλοίου μας. « Ένας άνθρωπος στη θάλασσα! » Ητο

ναυαγος. Τῷ εσριπτον σχοινον. Δέν δυναται να τῷ δράξη: τα κύματα τον έμποδίζουσι: θα άπολεσθῆ.

« Δυό άνθρωποι στη θάλασσα! » Ο Ραουλ Βαρλέν εκδιέται και ρίπτεται εις την θάλασσαν. Κολυμβῶ γενναίως. Τον βλέπομεν να καταβῆν τον δυστυχή, ὅστις σπαράζει, να δράττη αὐτόν, και να εξαφανίζεται μετ' αὐτου. Ρίπτουσι την άκατον, οι ναῦται βυθίζουσιν ισχυρώς τας κάπας των εν τῇ θαλάσῃ, και ή άκατος απομακρύνεται. « Ε! καρδιά! » Δυο κεραλαι φαίνονται ανωθεν του ύδατος. « Νά του! να του! » Ο Βαρλέν έσωσε τον δυστυχή ναύτην. Διά της μιάς χειρός κολυμβῶ, δια της άλλης κρατεῖ την άκατον. Είκοσι ρωμαλέοι βραχιόνες τείνονται. Η λήμβος κλησιάζει. Αναβιβάζουσι τον ναυαγόν λιπόθυμον. Ο χειρουργός κύπτει επί αὐτου. « Αλλ' εινε μεμολωπισμένος εις το πρόσωπον, έχει την σαγόνα τεθραυσμένην. » Δέν εινε τίποτε, αποκρίνεται ὁ Βαρλέν ήσυχως. Τον εκτύπησα δια του ὀδους ίνα τον παραλαίσω. Επεκράσθη επάνω μου και με έσυρεν εις τον πυθμένα. Θα ήτο βρακία να πνιγῶμεν άμφοτεροι. »

Ταχέως παρέσχον πᾶσαν την δυνατήν βοήθειαν, και ὁ ναύτης έσώθη. Ο Βαρλέν άρου ένεδύθη εν τῷ κοιτωνισκῷ του, ανέλαβε την φρουράν του.

Δέν ήδυνήθην να τον ἴδω ή την επομένην εσπείραν. Ηθέλησα να τῷ αποδείξω τον θαυμασμόν μου δια την εύτολίμειαν και την άπαράξιν του. Μετένευσεν εύθως μετὰ τας πρώτας λέξεις. « Σᾶς παρακαλώ, κύριε, ἄς λήψωσιν αι φιλοφροσύναι. Δέν διεικνύνεσθα μέγα πράγμα. Κολυμβῶ ὡς εγῆς. Καί έπειτα δι' οὐδενός δεσμοῦ συνδέομαι πλέον πρός την ζῶην. Δέν φοβούμαι τον θάνατον. Ὅποταν έλθῃ, θέλει με αὔρει έτοιμον και έντελῶς πρόθυμον. » Δέν επέμεινα.

Μετὰ τινας ήμέρας μοι ειπεν αποτόμως, εγειρόμενος της τραπέζης: « Θέλετε να λάβητε τον καφέ εν τῷ κοιτωνισκῷ μου, κύριε; Καπιζέτε; Έχω ὡραία σιγάρα της Αβάνας εις τας διαταγῆς σας. »

Τον ήκολούθησα. Εύρισκον αὐτόν εύθυμότερον του συνήθους. Ομιλεῖ ζαηρῶς. Ησταιέτο μειδιών. Εν τῇ συνδιαλέξει ανέφερον το ὄνομα της πόλεως Πορτ-Λουίς. Ωχρίασεν ὀλιγον, τα χαρκτηριστικά του μοι εφάνθησαν ότι συνεστάλησαν.

— Θα γνωρίζατε την πόλιν αὐτήν, κύριε, αφού εταξειδεύσατε τον Ινδικόν, και θα δηλήθετε αναμφιδόλως πλέον της μιάς ήμέρας εν τῇ θελτικῇ νήσῳ του Μαυρικίου.

— Ναι, μοι απέκρηθη βραδέως. Συνηψα σχέσεις εν τῷ τόπῳ εκείνῳ. Αλλά πρό πρώον εἶδῶν δέν επάτησα εκεί.

— Θα συνητήσατε βεβαίως την δεσποινίδα Λευκήν Νερμόν, την θυγατέρα του πλουσιου έμπολιστου. Ὅλοι εθαύμαζον την κάλλιον την χείρ, το πνεύμα της.

— Ο Βαρλέν ήγήρηθη το πρόσωπόν του εσφράφη πρός την θύραν του κοιτωνισκου. — Είδαν, ναι ειδον, πρό τινων ετών

την δεσποινίδα Λευκήν Νερμόν. Εχόρευσα πολλάκις μετ' αὐτης. Έχετε δικαίον, εινε ὡραιότατη.

— Θαυμασία μάλλον, κύριε. Αγνοεῖτε ίσως πόσον εινε καλή, φιλάγαθος. Φεύγει από τινος τον κόσμο. Φαίνεται ανώσα. Ο πατήρ της, ὅστις, ὡς γνωρίζετε, εινε εις εκ των πλουσιωτέρων έποπλιστῶν του Μαυρικίου, την άφινει πάντοτε ελευθεραν. Μοι ειπε πλειστακις ότι, εαν ή κόρη του συνεπέθει πρός τινα, αὐτός δέν θα άντέλεγεν. Εν τούτοις ή Λευκή απεφάσισε να μείνη άγαμος. Ουχι διότι τῇ ελλείπουσι τα μέσα. Οι κάλλιστοι νεοί της νήσου εζητήσαν την χείρά της. Απεποιήθη πάντας. Λέγουσιν ότι ή καρδιά της εινε αναισθητος. Την επωνόμασαν ήδη « ή Λευκή Νερμόν το άγαλμα. »

Ο Βαρλέν εφαινετο λίαν συγκεκνημένος. Υπέφερε.

— Χιλιάκις συγγνώμη, ανέκραξα διήγειρα εν ὤμῳ, ακουσίως, θλιβεράς αναμνήσεις. Συγχωρησατέ με, σᾶς παρακαλώ, κύριε.

Ο Βαρλέν έμεινεν επί τινας στιγμάς σιωπηλός. Επειτα ήρξατο ὀμιλῶν ὀλιγον βραδέως.

— Διηγείρατε εν έμοι αληθῶς πληθον αναμνήσεων. Αι αναμνήσεις ὅμως αὐται δέν εινε θλιβεραί δια την καρδίαν μου. Εινε σκληραί. Αλλ' αφού ήρχίσασιν ὀμιλίαν περί άντικειμένου ὅπερ μοι εινε θλιβερώτατον, δέν έπιθυμῶ να μείνωμεν μέχρις εἶδῶ. Είσιθε τιμῶς άνθρωπος, κύριε, και αισθάνομαι βαθειαν συμπάθειαν πρός υμάς. Θα σᾶς διηγῆθῶ, ὅτι εις οὐδένα άλλον εἶπον. Θα μάθετε το μυστικόν της ζωῆς μου. »

Η ιστορία του Βαρλέν ήτο άπλουστάτη. Εσοῦδασε καλῶς. Εισήλθεν εις την ναυτικῆν σχολήν και υπηρέτησεν επί πολυ εις το πολεμικόν ναυτικόν. Κατά την επιστροφήν εκ ταξειδίου εις τον Ωκεανόν διήλθε δυο μήνας επί αδείας εις Παρισίους. Εκεί εγνωρίσε την έξοχον Μπελάχ, γυναικα του ιπποδρομιου. Παραφόρως ερασθείς αὐτης και πιστεύων αὐτήν αἰτιαν να φέρη το ὄνομά του, έκαμε την άνοσηίαν να την νυμφουθῆ παρά τας συμβουλάς των φίλων του. Παρητήθη της θέσεως του ίνα ζῆ πλησίον εκείνης. Τρεις μετα τουτο μήνας ή σύζυγός του συνήψε σχέσεις μετὰ τινος ιπποκόμου.

— Την εγκατέλιπον, μοι ειπεν ὁ Βαρλέν, και ήκείσθην να μη την επανιδῶ. Τῇ αφήκα δεκαπέντε χιλιάδας φράγκων ετήσιον εισόδημα ὑπο τον ὄρον να μη φέρη πλέον το ὄνομά μου. Υπανδρευθεισᾶ με ειχεν αφήσει το ιπποδρόμιον. Κατόπιν μοι ειπον ότι επανέλαβε τον πρότερον βίον της. Η Μπελάχ εφημιζεθη μεγαλῶς. Οι ερασταί της ὅμως δέν ήρηθημόντο πλέον. Ητο αθλία γυνή, κύριε, άνευ πνεύματος και καρδίας. Σᾶς εύχομαι να μη την συναντήσητε. Πιθανόν βραδύτερον να μετανοήσατε πικρῶς.

Ο Βαρλέν εσιώπησε. Μετ' ὀλιγον επαγέλαβε.

— Δέν ήδυνάμην να επανέλθω εις το πολεμικόν ναυτικόν, και ειχον ανάγκην να

ταξειδεύσω. Εύρον εύκόλως θέαν εν τῇ Υπερωκεανείῳ άτμοπλοικῇ εταιρείᾳ. Επίστευον ότι ή καρδιά μου του λοιπου ήτο απρόσβλητος. Ὅποια άπάτη, κύριε! Εν τινι ταξειδίῳ μου εγνωρίσα τον κ. Νερμόν. Εδειπνησα πλειστακις παρ' αὐτου. Τί θα ειπατε, κύριε; Η δεσποινίς Νερμόν και εγω ήγαπήθημεν! Επρεπέ να τῇ ειπω το παν. Επρεπέ να τῇ διηγῆθῶ την ιστορίαν αὐτην του ασχους και της απελπισίας. Επρεπέ να εξαπλώσω τον βόρβορον αὐτόν πρό των ὀφθαλμῶν νεάνιδος, ήτις οὐδέποτε ὑπόπτειεν ότι εινε δυνατόν να συμβῶσι τοιαῦτά τινα. Βλέπετε, κύριε; Εγενόμην πρόξενος δυστυχίας εις την νεάνίδα Λευκήν. Η ζωή της δέν έχει πλέον σκοπόν, οὐδέ ή ιδιική μου. . . . »

Μετὰ εν έτος εύρισκόμην εν Γαλλία. Ανεγίνωσκον την εφημερίδα μου πρῶϊαν τινά, ὅτε εξέβαλον κραυγήν εκπλήξεως. Οι ὀφθαλμοί μου προσηλώθησαν επί τινος διαφόρου ὀλιγοστίχου, ὅπερ διαλάμβανεν ότι ή Μπελάχ, αἰφνης, κατά τινα παραστασιν εν τῷ ιπποδρομιῳ, πεσοῦσα του ίππου εφωυεθη. Ο θάνατος επήλθεν άκαριαίως.

Εστο, έσκέφθην, τόσῳ το κάλλιτερον. Το δυστύχημα αὐτό θα καταστῆσθι εὐτυχίς δυο άλλους, ὡς γνωρίζω κάλλιστα.

Πλήρης χαρῆς εζηκούσθησα την άναγνώσιν μου. Το διάφορον έπιτολοφορετο « Φρικῶδες συμβάν » ειπετο δέ έτερον ὑπό τον τίτλον: « Φοβερόν ναύγια ». Ανεφέρετο εν αὐτῷ ότι το άτμόπλοιον Νατοσέ της Υπερωκεανείου εταιρείας απόλωτο ένεκα μεγάλης τρικυμίας. Ο πλοίαρχος και οι πλείστοι ναῦται παρσεύθησαν ὑπό των κυμάτων. Εύτυχῶς ειχον κατορθῶσει να στείλωσι σωτήριον άτμόπλοιον, ὅπερ συνελεξεν ὄλους τους έπιβάτας. Ο υποπλοίαρχος Ραουλ Βαρλέν μετα ενεία ναυτῶν απόλωτο. Εξεβιάζον τῷ θάρρος του υποπλοίαρχου, ὅστις προσελήθη, μετα την απόλειαν του πλοίαρχου, ὡς διοικητής του άτμοπλοίου. Το σωτήριον σκάφος δέν κατάρθωσε να σώση ὄλους τους ναυαγούς. Οι ναῦται, βλείποντες το σκάφος βοηζόμενῳ, ήθέλησαν να πηδήσωσιν εις τας λέμβους. Ο υποπλοίαρχος, κρατῶν πέλεκυν ανά χειρας, τοις εφραξε τον δρόμον, κραυγάζων: « τας γυναίκας και τους έπιβάτας πρώτα! » Ναυτῶν τινων, θεσάντων παρὰ τας διαταγῆς του, τον ποδα επί της κλίμακος, διέσχισ την κεφαλήν δι' ενός κτυπήματος. Ὅλιγας στιγμάς κατόπιν το άτμόπλοιον έβυθίσθη. Τα πάντα απέδεικνυσον ότι οι απομειναντες παρσεύθησαν ὑπό των κυμάτων ή κλειροβυθίσθησαν ὑπό των ιχθύων.

Πρός ενός έτους ανέγνων την θλιβεράν αὐτήν ιστορίαν. Επίστευον τον πτωχόν Ραουλ νεκρόν και την Λευκήν Νερμόν αποθανούσαν εκ της λύπης της. Ὅθεν φαντάσθητε την χαράν μου την πρῶϊαν ταύτην, ὅτε ανέγνων την εἴξῃ επιστολήν:

« Αγαπητέ κύριε, εκοίτασα πολυ να άνεῶρα την διεύθυνσιν σου. Ελησημονήσατε να μοι την αφήσητε ὅτε είμεθα μόνον

νυκτερίσασθε και ευχαριστήσασθε τον Θεόν, διότι ο ίδιος μας Αύγουστος είνε δρασεριστάτος εν σχέσει προς τον κυριεύοντα νύν εν Αμερικη και ιδία εν Νέα Υόρκη. Και όμως εργαζονται και εκεί διά να ζήσωσι, κοπιώσι, μοχθοῦσι και εξακοντίζουσι βλήματα πλήρη μίσους κατά του θερμομέτρου, υπερ τους άπειλαι με τους 36, 38, 40 και 42 βαθμούς του. Δεν κοιμούνται πλέον εκεί. Τροφής δεν αισθάνονται ουδεμίαν δεξιν. Και... πίνουσι μόνον. Ο ζόθος—θεραπευτικόν, επιδιδάσκον τον νοσήματός—ρέει αφειδώς και καταναλίσκονται, λέγει, 500,000 γαλιόνια καθ' εκάστην από της ενάρξεως της θεομηνίας. Και είνε πραγματική θεομηνία λέγουσι πάντες (εξαιρέσει των ζυθοπωλών, οτινες υπομειδιώσιν, οι κακοήγοι), διότι η θνησιμότης είνε τεραστία, ιδία δε παρά τοις παιδίοις των εργατικῶν τάξεων.

Ως να μη ήρκει δε η θερμότης, ιδού συγχρόνως και καταγίδες φοβεραί, απείρηραπτοι. Ο αριθμός των ενεκα τούτων θανόντων, φουθενώντων, τραυματιοθέντων, κεραυνοδοληθέντων και παραφρονησάντων ανερχέται εις εκατοντάδας. Επαρχιών ολοκληρών καταστράφησαν τα γεννηματα και η κτηνοτροφία. Και... ο Θεός να ληψη τους άτυχεις τούτους, ών τα παθήματα είνε τόσον μεγαλα, ώστε και η αναγραφή των μόνη να δύναται να διακρίψη τα κατά της θερμότητος παράπονα ήμων.

Αι εφημερίδες της Ήσπερίας ανεκάλυψαν από τινος μέσον τι καινολογίας άρκοίντως περιεργον, όπερ πρό ετών ήτο παντέλειος άγνωστον. Ανεκάλυψαν τους εκατοντούτους. Είνε αδύνατον να παρελθωσιν ολίγα ήμέραι χωρίς μία τούτων να μη αναγγείλη ότι εύρε πάλιν ένα εις γωνίαν τινα απόκεντρον της γής, όχι μόνον ζώντα αλλά και βλέποντα και ακούοντα και περιπατούντα. Συμβάίνει δε κάποτε να είνε ούτος ο αυτός, περι ου και πρό ήμερών εγένετο λόγος, με τινα μικράν διαφοράν, έννοείται, ως προς τό όνομα και την ήλικίαν. Πέρουσι επί παράδειγματι έμπαθάνομεν τα περι του βίου του κ. Αρδούν, γνησίου εκατοντούτους, εν Κορυθαί της Γαλλίας ήδη δε καθάνομεν ότι συνεπλήρωσε τέλος τα 99 ε εν τη αυτη ήλικία κ. Αρδούνος και ότι επί τη ευκαιρία των γάμων διεστέγγοντο του τίνος άδελφου πενήθ δρόμον δώδεκα μιλίων... του ήπερ και αυτός ο κ. Παρασκευαίδης δε εζηλευε... μετά τινε ετη. Εδύτοχως δε τα ήν χόραν ήμων δεν είνε τόσο σπάνιοι οι μακροβιοι, ώστε ν' άπασχολώσι τον τόπον και να τον άναγκάζωσι να μεταβάλλη τα όνόματά των.

Τό ζήτημα της διαρκείας της ζωής του ανθρώπου εν τούτοις, από των παλαιάτων χρόνων εξεταζόμενον, δεν έπίστη ήτι άρχούντως, ώστε να γνωρίζωμεν όπως ήποτε πώσα ετη άφείλει να ζή ο άνθρωπος. Ο Ήσιόδους αυτός, αποδίδων εις την κοράνη εν νεαπλασίαν ζωην της ήμετέρας, εις την ελαφρον τετραπλασίαν της ζωής της κορώνης και εις τον κόρακα τριπλασίαν της ζωής της ελάφου, και άλλους δε ποιομένους μυθώδεις υπολογισμούς περι της ζωής του φοίνικος και των νυμφών, δεν καθορίζει τα φυσικά όρια της ζωής του ανθρώπου, ήν εν τούτοις ως βάσιν λαμβάνει των αναλογιών του. Η σχολή του Ασκληπιου εζ άλλου, ισχυριζομένη ότι η διάρκεια της ζωής ήμων κανονίζεται υπό των άστέρων, ουδεμίαν δίδει ήμιν συνταγήν περι του τρόπου, καθ' όν πρέπει να συμβουλευόμεθα αυτοός.

Και όμως εύρεθη εις σοφός άγγλος, όστις θα λύσει άφεικτως τό μέγα τούτο πρόβλημα. Η θεωρία του είνε παλαιά, αλλά άποδείξεις ας φέρει είνε καινούργεσταται. Ελέχθη και άλλοτε ότι υπάρχει αναλογία τις του χρόνου της ζωής προς τον αριθμόν 3. Λέγει λοιπόν ο σοφός Πολλαπλασιάζετε τον αριθμόν τούτον επί τον αριθμόν των μηνών καθ' ούς σής εκυοφορεί η μήτηρ σας, 3x9=27 και τό 27 πάλιν επί 3=81... ετη! Ίδου η διάρκεια της ζωής του ανθρώπου! Και την θεωρίαν του πατήρη διά πόσον λέξωμεν νομίζετε ότι την εκπράξαι; Διά τριών... τόμων σου σχήματος! Και έπειτα λέγουσι ότι μόνον εν Ελλάδι καταναλίσκεται άδικως ό τυπογραφικός χάρτης 1...

Εταλείωσαν και οι Μορμόνοι. Η βασιλεία των επί του κόσμου τούτου δεν ήτο μακρά, διήρκεσε δε μόνον έφ έσον επέστρεψαν τούτοις οι Αμερικανοί, υπομονητικοί άνθρωποι αλλά... μέχρις ενός βαθμού. Οι Μορμόνοι επεζήτων την επιβολήν των πατριαρχιών συνθηκών, αλλά δεν τό κατώρθωσαν οι πτώχοι. Είπομεν πτωχοί; Ποσώς. Αγνωσόμεν αν ο πρώτος αυτών προφήτης ο Σμιθ απέβίωσεν επί της ψιάθου. Ένθυμούμεθα όμως καλώς ότι ο διάδοχος του άφικε σεβάστων αριθμόν εκατομμυρίων, άτινα είχε συναγάγει εργαζόμενος υπέρ της πραγματώσεως του λερού του σκοπού.

Η παράδοξος αυτη αβρεια, δι ήν η πολυγμία δεν ήτο μόνον τιμή, όπως παρά τοις Μουσουλμάνοις, αλλά καθήκον, νόμος άπαραβάτος, από καιρού ήνώχλει την αμερικανικήν πολιτείαν πλειότερον διά της υπάρξεως ή διά των άφορισμών της. Οι νέοι άγιοι τών αρχαίων ήμερών είνον καταντήσι άφρόντων σκάνδαλων και έπρεπε να εκλειψωσι τέλος, αφού επί τόσα ετη εζήτων την γήν της επαγγελίας και... δεν την εβρισκον.

Κατ' αρχάς έπιστεύσαν ότι η επαρχία Ουτάχ ήτο η Χαναάν των και συνήθησαν πάντες εν αυτη, εκτισαν πόλιν και εργαζόντο. Αλλ' η πολυγαμία είνε εγκλημα, τό όποιοι οι νόμοι της χώρας δεν ήτο δυνατόν επί πλειότερον ν' ανεχθώσι. Και κατεσχέθη η χώρα υπό της δημοκρατίας, διελύθη δε ως καιπός η αβρεια μετά τον θάνατον του τελευταίου της αρχηγού και τό όνομα των Μορμόνων παρεδόθη εις την ιστορίαν των... ανθρώπων, οτινες δεν ήρκοῦντο εις μίαν γυναικα.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΙΔΩΝ

Επί του παπύρου γράφοντες, οι άρχαιοι μετεχειρίζοντο ως γραφίδας κάλαμον· δεν είνε δ' άκριβώς γνωστόν τό είδος του καλάμου, δι' ου παρισκευάζοντο αι γραφίδες· γνωστόν μόνον ότι προμήθεια τούτου κάλαμου εγένετο εξ Αιγύπτου και Αρμενίας, και ότι παρά πάς όχθας του Περσικού κόλπου έφύετο κάλαμος εν άφθονία, όν οι Πέρσαι μετεχειρίζοντο ως γραφίδας και ούτινος μεγάλη ηνεργείτο εις διάφορα μέρη εξαγωγή. Γραφίδες εκ καλάμου διατελοῦσιν ειστι εις τινα μέρη εν χρήσει, θεωρούμεναι κατάλληλοι προς γραφήν άραβικών χαρακτήρων.

Τας εκ καλάμου γραφίδας διεδέχθησαν αι εκ πετρώδων ένεκα δε της γενικής χρήσεως αυτών καθιερώθησαν εις τε την Γαλλικήν και την Ιταλικήν γλώσσαν αι λέξεις plume και penna, δηλούσαι τό πτερόν εκ της Ιταλικής δε καθιερώθη και παρ' ήμιν εις την καθομιλουμένην η λέξις πένα.

Τα πτερά, άτινα κυρίως μετεχειρίζοντο διά γραφίδας, εισι τλ της χηνός, ως επί τό πλείστον, του κύκνου και του κόρακος· και άλλων δε πτηνών πτερά δύναται να χρησιμεύωσι προς παρασκευην γραφιδών.

Τας εκ πτερώδων γραφίδας διεδέχθησαν αι μεταλλικαί· κατά πρότον δ' εγένετο χρήσις τούτων εκ χαλβος εν Αγγλία εν έτει 1803· άλλ' ολιγίστη εγένετο κατανάλωσις αυτών έννεκα της υπερβόχου αξίας των· βαθμηδόν όμοιος επηυζάνετο η χρήση αυτών, και ήλαττωθη η ζήτησις πτερώδων. Έν έτει 1840, επιβλήθέντος επί των χηνείων πτερώδων εισαγωγικού τέλους 2 σελινίων και 6 δηναρίων επί τοις χιλίοις, εισήχθησαν εν Αγγλία προς τοπικήν κατανά-

λωσιν μόνον 22,024,000 πτερά, αλλά μετά δύο ετη, ήτοι κατά τό 1842, ελαττωθέντος του εισαγωγικού τέλους εις μόνον 6 δηναρία επί τοις χιλίοις, η εισαγωγή ηυζήθη έπαισιθηώς.

Τα πλείστα των χηνείων πτερώδων εισήγοντο εν Αγγλία εκ Γερμανίας, Ρωσίας και Πολωνίας· όπότεν δ' υπήρχε ζήτησις μεγάλη, μόνον εκ Πετρούπολεως εισήγοντο ετησίως περί τα 27,000,000 πτερώδων.

Όπως δε λάβη τις ιδέαν τινα του άπαιτούμένου μεγάλου αριθμού χηνών προς παραγωγήν γραφιδών, δέον να γνωρίζη ότι εκάστης πτερώχου χηνός πέντε μόνον καλαι γραφίδες εξαγονται, και ότι καλώς διατηρουμένη χην 20 μόνον γραφίδας δύναται να παραγάγη.

Τα πτερά εκ των πτηνών άποσπώμενα εισι κεκαλυμμένα υπό ειδους μεμβράνης, και έπομένως εισιν εύλύγιστα και άπαλά· διά κατάλληλου δ' επεξεργασίας αφαιρούνται πάντα τα των πτερώδων έλαττώματα και παρασκευάζονται εις τελείας γραφίδας, αφού προηγουμένως υποδιακρεθώσιν εις διαφόρους τάξεις, αναλόγως του μήκους και του πάχους αυτών.

Η πτερογραφία εκ της μετα της μελάνης συναφείας και της επί του χάρτου προστριβής ταχέως καθίστατο ελαττωματική, τό άποτέλεσμα δ' ήν η κακογραφία η πρώτη δ' άπόπειρα προς διορθώσιν των παρουσιαζόμενων ελαττωμάτων ήν η προσάρτησις επί των άκρων της πτερογραφίδος σκελών μεταλλικών.

Έν έτει 1823 οι κατασκευασται γραφιδών Hawkins και Mordan, κατασκευάσαν γραφίδας εκ κεράτων και εκ κελύφους χελώνης, ως και εκ λεπτότατων τεμαχίων χρυσοῦ και άλλων πολυτίμων μετάλλων, άτινα προσήρμοζον διά μηχανικής πιέσεως επί του κελύφους της χελώνης· αι γραφίδες αυται ήσαν μιν διαρκείς και παρήγαγον καλλιγραφίαν, άλλ', ως ήν έπόμενον, πολυδάπανον· ένεκα τούτου η προσοχή πάντων έστράφη προς τας εκ χαλβος γραφίδας, η βελτιώσις και η τελειοποίησις της κατασκευής επιδιώκετο· επινόηθησαν δε διάφορον ειδών γραφίδες εκ μετάλλων.

Η Βιομηχανία είνε τό κέντρον της βιομηχανίας των γραφιδών εν Αγγλία εκ της πόλεως Σχεφίλδ άποστέλλεται ο προς κατασκευή των γραφιδών χαλβός, παρασκευαζόμενος εις λεπτότατα φύλλα και εις τεμάχια 4 δακτύλων πλάτους και 3 ποδών μήκους, άτινα έμβάπτονται τό πρώτον εντός διαλύσεως θεικού όξέος και μετά ταῦτα προστοιμάζονται προς επεξεργασίας η δε προπαρασκευαστική εργασία ενεργείται υπό γυναικών και κορασιών, διά των διαφόρων δε μηχανημάτων υπ' ανδρών διευθυνομένων και ποιότητων μεταλλικη γραφίδες. Εξ Αγγλίας δε ως γνωστόν μεγάλη εξαγωγή γραφιδών ενεργείται αι δ' Αγγλικαι γραφίδες θεωρούνται και διαρκέστεραι και καλύτερας εν γενει ποιότητος των άλλων κατασκευαζόμενων.

N. ΣΠΟΚΙΑΗΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ. Ο στίχος άπαξ όρ. 1, δις 1.50. Διά πλείότερας καταχωρήσεις κατ' άποκοπήν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εξεδόθησαν

108) Πρόγραμμα των κατά τό 31ον σχολικόν έτος, 1887—1888, διδασθησομένων μαθημάτων εν τω εν Γαλαζίω ελληνικώ εκπαιδευτηρίω, τω υπό του κ. Αναστ. Βενιέρη διευθυνομένου.

109) Ήριγένεια εν Αδελεί κατ' Ευρυπίδην, Τραγωδία εις μέρη τρία, υπό Ιωάννου Ι. Γιανκούου. Αθήνησι. Σχ. 8ον, σελ. 105.

Ιστορία του Έλληνικού Έθνους, υπό Κ. Παπαρηγοπούλου. Τεύχη 38 και 39. Έκδότης Ανεστής Κωνσταντινίδης. Corpus Juris Civilis. Κατά μετάφρασιν Ηλ. Λιζκοπούλου. Τεύχος 14ον. Έκδότης Ανεστής Κωνσταντινίδης.

Η ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

γνωστοποιεί ότι

δύορ εκ του υδραγωγείου της πόλεως μετ'εξήθη διά σιδηρών σωλήνων μέρος του συνοικισμού Κλλιθέας και ότι ο συνοικισμός συνδέεται ήδη διαρκώς μετά της πόλεως διά του τροχιούδρου, ελαττώσαντος την τιμήν των ειστηρίων αυτών από της προσεχούς Ιουλίου εις λεπτά εικοσι και κανονίσαντος και τιμάς διαρκών ειστηρίων η δε εταιρία του σιδηροδρόμου Αθηνών-Πειραιώς συστήσει ωσαύτως σταθμόν εντός ολίγου παρά τον συνοικισμόν.

Οικόπεδα παρά τον ειρημόν συνοικισμόν πωλούνται εις τιμάς μετρίκας και κατ' προκρίσειν του άγοραστοῦ μετά είσητηρίων του τροχιούδρου διαρκείας δεκαετούς· εκ τούτ ενόρα του τιμήματος άφίενται, αν ο άγοραστής προτιμή, εις δένειον άπλοῦν η χρυλωτικόν.

Οικόπεδα άνταλλάσσονται άντι μετοχών της δηλούσης εταιρείας. Η εταιρία αναλαμβάνει την διά λογαρισμόν τρίτων εν τω συνοικισμώ οικοδομήν ολιγίστων ενών υπό τους άυτους, ας άνώτερος, όρους πωλήσεως οικόπεδων. Αι αίτησεις άπευθύνθησαν εις τον μεσίτην κ. Αναστάσιον Κουσιόπουλον. (Εκ του γραφείου).

On demande une Institutrice française ou Suisse et une gouvernante aussi. S'adresser au bureau de l'ΕΒΔΟΜΑΣ.

ΑΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΑΝΟΔΟΣ	1	2	3	33
	Π. Μ.	Μ. Μ.	Μ. Μ.	Π. Μ.
Εκ Πειραιώς	6.30	12.—	3.15	
» Αθηνών	7.05	12.30	3.45	
» Ελευσίνος	8.15	1.45	5.10	
» Μεγάρων	8.58	2.28	6.15	
» Καλαμακίου	10.10	3.13	7.45	
Κόρινθος άφι.	10.35	4.08	8.15	
» Κόρινθος αναχ.	10.50	4.20		
» Κιάτου	11.37	5.07		
» Σουλιάστρου	12.11	5.44		
» Δερβενίου	1.03	6.36		
Εκ Αρράτων άφι.	1.23	6.56		
Γραμμή Κορίνθου-Αργούς-Ναυπλίου	203	231		
	Μ. Μ.	Π. Μ.		
Εκ Κορίνθου	4.30	6.30		
» Αγ. Βασιλείου	5.49	8.23		
» Νεμεάς	6.09	8.45		
» Φιχίων (Μυκηνών)	6.31			
» Αργούς	7.05	9.55		
Εκ Ναυπλίου άφι.	7.30	10.25		
Γραμμή Αργούς-Μύλων (Ναυπλίου)	301	363	305	
	Π. Μ.	Π. Μ.	Μ. Μ.	
Εκ Αργούς	5.40	10.—	7.10	
Εκ Μύλων	6.05	10.25	7.35	

ΚΑΘΟΔΟΣ	2	4	Μ. Μ.	Π. Μ.
	Π. Μ.	Μ. Μ.	Π. Μ.	Π. Μ.
Εκ Ακράτας	6.40	1.40		
» Δερβενίου	7.03	2.03		
» Σουλιάστρου	7.59	2.57		
» Κιάτου	8.31	3.29		
Κόρινθος άφι.	9.15	4.13		
» Κόρινθος αναχ.	9.35	4.25	5.—	
» Καλαμακίου	10.06	4.56	5.40	
» Μεγάρων	11.15	6.06	7.40	
» Ελευσίνος	12.05	6.54	8.20	
Εκ Αθηνών άφι.	1.17	8.—	9.30	
» Πειραιώς	1.50	8.30	10.05	
Γραμμή Κορίνθου-Αργούς-Ναυπλίου	202	234		
	Π. Μ.	Μ. Μ.		
Εκ Ναυπλίου	6.25	12.—		
» Αργούς	7.—	12.45		
» Φιχίων (Μυκηνών)	7.25			
» Νεμεάς	8.—	1.57		
» Αγίου Βασιλείου	8.20	2.20		
Εκ Κόρινθου άφι.	9.23	3.35		
Γραμμή Αργούς-Μύλων (Ναυπλίου)	302	304	306	
	Π. Μ.	Π. Μ.	Μ. Μ.	
Εκ Μύλων	6.20	10.45	7.45	
Εκ Αργούς	6.45	11.10	8.10	

ΕΒΔΟΜΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
 ΓΡΑΦΕΙΑ Πλατεία ΚΕ' Μαρτίου, παρά το υπουργείον των Ήσπερικῶν ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΔΕΛΤΙΟΥ
 και πωλείται λεπτ. 15. Μαλακά φύλλα λεπτ. 20.
 ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΣΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Έν Ελλάδι δραχμαί 10. Έν τῷ εξωτερικῷ φράγκο χρυσῷ 12.

ΒΙΒΛΙΟΠΛΗΘΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΡΤΙΩΣ ΕΞΕΔΟΘΗ
ΦΑΟΥΣΤ
ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΓΚΑΙΤΕ
 ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ
 υπό
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΥ
 Μετά 65 ετυλογραφημάτων και 14 φωτογραφιών
 κατά
Α. ΚΡΕΛΙΓΓ
 Τεύχος τρίτον
 Ο Φάουστ έκτυπωθήσεται μετ' εζαιρέτου φιλοκαλλίας εν Γερμανία, δημοσιευθήσεται δε εις έκτά τεύχη, έκδοόμενα κατά μήνα· έκαστην δε τεύχος, λογικόμενον εκ τριών τοπογραφικών γόλλων εις σχήμα hor και κόσμοῦν ενόν υπό δύο βλοοσκόπων φωτογραφιών και πολλών εν τῷ κειμένῳ εικόνων· τιμάται εν Αθήναις και ταίς επαρχίαις δραχ. 4.
 Έν τῷ Έξωτερικῷ φρ. γρ. 4. — Ο Δόκτωρ το σύγγραμμα, προκληρονομήσων, τιμάται εν Αθήναις δραχ. 24.
 Έν τῷ Έξωτερικῷ φρ. γρ. 24. Ο λαμβάνων τό πρώτον τεύχος θεωρείται συνδρομητής και ήποχρεούται διά την συνέχθειν μέχρι τέλους του συγγράμματος.
 Συνδρομητάς εγγράφουσι τό κυριώτερα βιβλιοπωλεία.
 Ο εκδότης ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΠΕΚ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
 Εισπράξεις από 1 μέχρι 31 Ιουλίου
 Εισπράξεις από 1 μέχρι 31 Ιουλίου..... Δρ. 119,346.10
 Εισπράξεις από 1 Ιανουαρίου μέχρι 30 Ιουνίου..... » 609,534.25
 Ολικόν εισπράξεων από 1 Ιανουαρίου μέχρι 31 Ιουλίου του 1887..... Δρ. 729,380.35
 (Εκ του Γραφείου της Διευθύνσεως).

Διευθύνσεις
 ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΛΗΘΙΟΥ, διηγητός, 66. Αδριανού 67.
 ΛΕΩΝ ΟΛΜΠΙΕ καθηγ. Γαλλικ. όπισθεν Θεάτρου Αθ.
 Γ. ΠΑΜΠΙΑΝΟΣ όδοποιήτης. Όδ. Πατησίων 3.

Table with columns: Αύγουστος, Ημερομηνία, N. H., Ημέρ., ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ, Έορταί. Contains dates and feast names like Σάββ. Μαρτίου, Κυρ. Δευτ., Τρίτη, Τετ., Πέμπτ., Παρ.

*Ανατολή 5.21'. Δύσις 6.43. Μέγεθος ημέρας 13.22'.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

8 Αύγουστου. Τοῦ ἁγ. Ἀποστόλου Μαρτίου. Ἐφοῦ ὁ προδότης μαθητῆς τοῦ Κυρίου, ὁ κατά...

10 Αύγουστου. Ὁ μάρτυς Λαυρέντιος ἦν ἀρμυράκιος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, διαχειρι...

14 Αύγουστου. Ὁ προφήτης Μιχαὴς κατή- γνητο ἐκ γῆς Ἰουδαίας, ἐπροφήτευσεν δὲ ὑπὲρ τῶν 50...

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιεύθησαν αἱ ἐν τῷ προσωπικῷ τῶν...

ΕΓΧΩΡΙΑ

Τὸ ἐνταῦθα Ἡρωτοδικεῖον δι' ἀποφάσεώς του ἠκώρωσε μὲν τὴν ἐκλογὴν ὡς δημόριου...

ματικῶν σχολῶν, ὑπέβαλον τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. — Πάντες οἱ μαθηταὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως τῆς...

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ νέος ἡγεμὸν τῆς Βουλγαρίας, ἀρκομένος εἰς Τύρναβον, ἔδωκε τῇ 3 Αὐγουστού τὸν...

ΕΜΠΟΡΙΚΑ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑ κλπ.

Ἡταίρεια τῶν Μεταλλουργιῶν Λαυρεῖων ἠγόρασε τῷ ἡμίτι μταλλεῖον τοῦ Λαυρεωτικού Ὀλύμπου...

σθεσίας. Αἱ τιμαὶ αὐτῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ εἶνε ὑπεστηριγμέναι, πολλὰ δὲ φορτώσει τοῦ προϊόντος γίνονται...

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Εἰς τὰς ἐν Μαντινείᾳ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἐνεργουμένης ἀνασκαφῆς ἀνεκαλύφθησαν τὴν ἐβδομάδα ταύτην τρία μεγάλα ἀνάγλυφα...

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Φ. Τ. Ὁ Κασιδιάρης ἐξέδωκε τῷ 1854 «Μελέτην περὶ τῆς ἀρχαιοτέρας περιόδου τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας»...

Non; l'amour qui se tait n'est qu'une reverie. Le silence est la mort, et l'amour est la vie. Φοιτητῆς. Πολὺ, πολὺ καλὰ ἀλλὰ δὲν ἐθαυραπείθησαν. Ἦνε χωρὶς πάλιν. Προσέχετε εἰς τοὺς πόδας τῶν ποιημάτων σας...